

förhållande vid vårt universitet, som numera skiljer det från de svenska. Här var också fordom biskopen vicekansler för universitetet. Han var en man, som sjelf hade hört universitetet till; hans intresse för universitetet var egentligen det vetenskapliga intresset och undervisningens intressen. Vi känna också från vår äldre historie, hvilket stort inflytande biskoparne i Åbo hade, och hvilken möda de gåfvo sig att förse universitetet med lärare. Jag tror att universitetet på senare tider, jag vill visst icke säga den allra senaste, men ända sedan erkebiskop Tengström afträdde från vicekanslerplatsen, varit i saknad af någon sådan vetenskapens gynnare, som skulle hafva lagt sig synnerlig vinn om att förse universitetet med dugliga lärare. En sådan skulle nog också icke glömma att tillhålla hvarje professor, hvilken närmare sig sin emerti-ålder, att föreslå någon duglig man till sin efterträdare. Alla dessa omständigheter, som äro för vårt universitet speciella, torde icke kunna ändras, och min öfvertygelse är att de skola allra minst ändras derigenom, att denna petition antages. Må hellre ifrigt begagnas det privilegium universitetets konsistorium har att föreslå extra professorer; må tillräcklig uppmuntran lemnas åt unga män, som visa någon vetenskaplig håg och förmåga, så torde aldrig heller personer komma att saknas, hvilka med heder kunna föreslås till sådana extra professioner. De blifva icke några fasta tjänster, som under alla förhållanden måste besättas, sedan den extra professorn afgått. Han kan efterträda en ordinarie professor eller icke, men han bör efter hand erhålla en lön lika med ordinarie professors. Vid hans afgang är platsen tom, den skall icke nödvändigtvis besättas, oafsedt, om subjekter lämpliga till platsen finnas eller icke. Jag vill dock icke afstyrka utskottsbetänkandets antagande, emedan jag är öfvertygad, att det är förgäfvets, och ber om förlåtelse, att jag likväl upptagit det höglofliga ståndets tid.

30

115 YTTRANDE VID LANTDAGEN 27.III 1877

Protokoll fördt hos Finlands ridderskap och adel

Herr *Snellman*: Förenande mig med de reservanter som yttrat sig emot indragning af kronofogdetjänsterna, får jag också förena mig med de af herrar *Molander* och von *Alfthan* uttalade åsigter, att i stället ständerna måtte anhålla om indragning af häradsskrifvarettjänsterna och om öfverförande af häradsskrifvarnes åligganden uppå kronofogdarne.

40

116 PROPOSITIONEN »OM INFÖRANDE AF ALLMÄN VÄRNEPLIGT» I FÖRHÅLLANDE TILL § 53 I LANDTDAGSORDNINGEN.

Morgonbladet n:o 75, 3.IV 1877

Det moment i § 53 i Landtdagsordningen, som här afses, har följande lydelse:

50

»Då förslag till ändring i grundlag eller uppgiften angående statsverkets tillstånd till utskott förvisas, må öfverläggning ej inom något stånd förehafvas»;

Man har nu velat anse, att på grund af detta stadgande öfverläggning i ständerna vid remiss af propositionen »Om införande af värnepligt»